

28 AUGUSTUS 2011 – TWEEENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JEREMIA 20, 7-9

De profeet Jeremia bad als volgt:

„Heer God, Gij hebt mij verleid; ik ben bezweken; Gij waart mij te sterk. Ik kan niet tegen U op. De hele dag lacht men mij uit, iedereen drijft de spot met mij. Telkens als ik het woord neem, moet ik schreeuwen en ‘geweld en onderdrukking’ roepen. Het woord van de Heer brengt mij iedere dag schande en smaad. Soms denk ik: Ik wil er niets meer van weten, ik spreek niet meer in zijn naam. Maar dan laait er een vuur op in mijn hart, het brandt in mijn gebeente. Ik doe alle moeite om het in bedwang te houden maar dat lukt me niet.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 12, 1-2

Broeders en zusters,

Ik smeed u bij Gods erbarming: wijdt uzelf aan Hem toe als een levende, heilige offergave, die Hij kan aanvaarden. Dat is de geestelijke eredienst die u past. Stemt uw gedrag niet af op deze wereld. Wordt andere mensen, met nieuw inzicht. Dan zijt ge in staat om uit te maken wat God van u wil, en wat goed is, wat zéér goed is en volmaakt.

EVANGELIE

MATTEUS 16, 21-27

In die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan; dat Hij daar veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, maar dat Hij na ter dood gebracht te zijn op de derde dag zou verrijzen.

Toen nam Petrus Jezus ter zijde en begon Hem ernstig daarover te onderhouden: „Dat verhoede God, Heer! Zo iets mag U nooit overkomen!”

Maar Jezus keerde zich om en zei tot Petrus: „Ga weg, satan, terug! Gij zijt Mij een aanstoot, want gij laat u leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil.”

En daarna tot zijn leerlingen: „Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden. Wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen, als dit ten koste gaat van eigen leven? Of wat zal een mens kunnen geven in ruil voor zijn leven? Want de Mensenzoon zal komen in de heerlijkheid van zijn Vader, vergezeld van zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
’s Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Duvel

OP HET EINDE VAN HET EVANGELIE van vorige zondag sprak Jezus een raadselachtige zin: „Vertel aan niemand dat Ik de Messias ben.” Waarom niet? We horen het vandaag.

Jezus wandelt voort met zijn leerlingen. Aarzelend zegt Hij: „Van nu af aan loopt mijn leven steil bergop, naar Jeruzalem. Daar zullen de religieuze leiders het Mij erg moeilijk maken. Ze zullen zeggen: ‘Leugenaar! Jij zegt dat Je de Zoon van God bent, zijn beeld, zijn gelijkenis. Dat kan niet! De God van onze voorvaders en van onze jeugd is niet zo. Onze God is genadeloos voor de slechten. Hij houdt zich niet bezig met armen en marginalen.’ Zo zullen mensen reageren tegen Mij, mijn beste leerlingen. En ze zullen zeggen: ‘Jezus, Je liegt nog het meest als Je zegt dat Je op de Derde Dag opgewekt zult worden! Dat Je leven niet dood-loopt. We hebben onze zekerheden uit de Oude Boeken en de Traditie.’”

„Ja,” zegt Jezus tot zijn apostelen, „Ik zie het conflict escaleren. Ze zullen Mij arresteren en een schijnproces opvoeren. Ze zullen Me terechtstellen als ketter, als ongelovige. Soms ben Ik er heel erg bang voor.” Het is doodstil tussen de witte rotsblokken en het verschroeiende gras. Maar dan neemt Petrus weer de leiding. Hij trekt Jezus aan zijn mouw, wit van woede: „Ik zal nooit toelaten dat ze Je kwaad doen! Ik zal me met geweld verzetten. Als ze Jou doden, zal ik hen doden. Oog om oog, tand om tand. Meer nog, als ze Jou één klap geven op je wang, sla ik hun hele gebit eruit.”

Jezus reageert onthutst. Hij keert Petrus de rug toe en zegt: „Vade retro, Satana! Ga weg, Satan!” Dat zijn net dezelfde woorden als bij de bekoring in de woestijn, toen de Satan zei dat Jezus van stenen brood moest maken en de hele wereld met geweld moest veroveren. Maar intussen heeft Jezus zijn Bergrede gehouden en zijn volgelingen gezegd: „Gebruik nooit geweld. Als iemand je op de ene wang slaat, bied hem dan ook de andere aan. Ga weg, Petrus Duvel. Hoe kun je nu geweld prediken? Ik heb je enkel liefde geleerd.”

Ja, vorige week sprak Petrus-Steenrots die mooie woorden: „Jij, Jezus, bent Gods ondersteunende arm.” Mooie theorie, want nu zegt hij: „Jezus, Je bent Gods dreigende Vuist, Je bent Gods vernietigende Zwaard.” Petrus, de Steenrots, zakt als een Steen voor de praktijk. We verstaan nu wel waarom Jezus vorige week aan de leerlingen vroeg: „Ssst, vertel nog aan niemand dat Ik Gods Liefde zelf ben.” Jezus wist toen al dat zijn leerlingen er nog niets van begrepen en er nog minder van beleefden.

Ze lopen voort tussen de geblakerde rotsen en Jezus legt het nog even uit: „Graag zien, is zeer mooi, maar het kan verschrikkelijk veel pijn doen. Beminnen sluit veel offers in, afstand doen. Liefde en Dood liggen heel dicht bij elkaar, Eros en Thanatos zijn zus en broer, wisten de oude Grieken al. Beminnen is een wonderlijk avontuur, maar je moet deels sterven aan jezelf, aan je eigen willetje, aan je eigen gedacht. Liefde betekent je binden aan een andere. En dus onvermijdelijk een stuk van je vrijheid aan haar of hem toevertrouwen. Beminnen is altijd een beetje kruisdragen. Ja,” zegt Jezus, „er komt een Derde Dag, een paasochtend. Je levensverhaal loopt uiteindelijk goed af, omdat God geen liefde verloren laat gaan, maar Pasen komt pas na Goede Vrijdag.”

Misschien deze week – in gebed – eens kijken naar de kwaliteit van onze liefde. Rozengeur en maneschijn. Ik wens het jullie hoor, maar de eigenlijke toets is: „Wanneer en waar heb ik uit liefde afstand gedaan van iets wat ik heel graag wilde? Hoelang is het geleden dat ik echt een pijnlijk offer bracht voor een andere mens, voor onze naaste naaste?” „Gisteren nog”, zeg je. Godzijdank. Je bent dan iemand die weet wat beminnen is. Je bent dan iemand die ook de diepe vreugde van de gevende liefde zal ervaren. „God zal ’t je lonen”, zeiden mensen vroeger. Vandaag zegt God: „Niets aan gevende liefde laat Ik verloren gaan! Ik beloof het je met de hand op mijn hart. En dat hart is zeer groot.”

Volgende week: hommeles in de gemeenschap van de evangelist Matteüs. Conflict alom, de ene verkettert de andere. Wat doe je daarmee? Hoe beleef je daar de liefde? Weer een wandelles van Jezus.